

Univerzita Karlova v Praze

Filozofická fakulta

Ústav české literatury a komparatistiky

Posudek diplomové práce Bc. Michaely Ševčíkové

Frankenstein: proměny fantastična a hrůzy ve filmových adaptacích a na divadle

Přestože se Bc. Michaela Ševčíková soustředí výhradě na frankensteinovskou látku, sleduje její práce několik rovin. Jednak se pokouší vysvětlit podstatu tohoto literární mýtu, který vypráví příběh zrození umělé bytosti, jednak se zaměřuje na jeho proměny. Východiskem se stává princip fantastična a hrůzy a cílem je analýza jejich proměn vzhledem k odlišným typům performativity. V teoretické části práce se tak diplomantka zaměřuje na koncept fantastična a jeho proměny v různých historických kontextech a na problém adaptace jako takový. Praktická, analytická část interpretuje, jak se frankensteinovský mýtus mění v závislosti na jeho mediálním ztvárnění (filmová a divadelní adaptace). V rámci aspektů fantastična se pak zaměřuje na charakteristiku prostoru a prostředí, analyzuje obraz vědy a vědce v jednotlivých adaptacích a roli umělé bytosti při konstruování monstrozity.

Diplomantce se podařilo jasně definovat záměr práce, téma přehledně a logicky strukturovat na teoretickou a interpretační část a ke všem zmíněným problémům využít relevantní sekundární literaturu. První, teoretická část by si zasloužila pozornější definici některých klíčových pojmů. Není např. vždy zcela jasné, v jakém kontextu autorka používá spojení „frankensteinovský“ či „Frankensteinův mýtus“, zda je literární mýtus *cosi* na způsob autorského mýtu, barthesovského sémiotického systému či vyjadřuje pouze určitý archetyp. Autorka sice píše, že pojem literární mýtus chápe jako F. Sellier, ale jeho koncept nevysvětluje. Stejně enigmatický je odkaz na Z. Neubauera. Může to být třeba jen stylistická či redakční nepozornost – textu totiž jako by chyběla závěrečná korektura (překlepy, nekompletní bibliografické odkazy, interpunkční chyby).

Těžiště práce spočívá v její interpretační části. Autorce se podařilo dobře vystihnout klíčové intertextuální odkazy zvolených frankensteinovských reprezentací. Na základě daného média (literatura, film, divadlo) si uvědomuje akcentaci odlišných aspektů původního příběhu. Řadu podnětů přináší kapitola věnovaná různé roli interiéru a exteriéru pro povahu fantastična a hrůzy, či zamyšlení nad proměnou estetického kánonu krásy či ošklivosti vzhledem k definici monstrozity. Zajímavé je také zamyšlení nad tím, jaká řeč přísluší netvorovi, umělé bytosti a za jakých okolností se sama řeč stává monstrózní, nebo pokus uchopit tělesnost uměle stvořené bytosti.

Čtenářsky vděčně působí kompozice, resp. dramaturgie práce. Autorka neanalyzuje postupně jednotlivé adaptace, což by se nabízelo, ale v tematicky zaměřených kapitolách jsou stále přítomné všechny zvolené podoby frankensteinovského mýtu, a tak se v průběhu čtení znovu vracíme k týmž textům, abychom na ně hleděly jinou perspektivou.

Předkládaná práce splňuje požadavky kladené na diplomové práce, a proto ji doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit jako **velmi dobrou**.

Mgr. Blanka Činátlová, Ph.D.

13. června 2016